

[Niels Helveg Petersen]

betragtning, hr. Christophersen gjorde gældende, at vi i det europæiske samarbejde alt for vel, alt for godt kender til, hvad der med et udmærket udtryk blev betegnet som kompenserende retorik.

Problemet i det europæiske samarbejde er, at der ofte er alt for stor afstand mellem ord og handling. Jeg synes, at ministeren på udmærket vis styrer uden om de faldgrupper, som ligger her. Danmark kan i virkeligheden gøre det europæiske samarbejde og de øvrige medlemsstater en stor tjeneste ved at skubbe til, for at sprogbrugen bliver mere nøgtern og mere nordisk.

Jeg kan altså i tonefald og i indhold i det væsentlige tilslutte mig, hvad der står i den meget omfattende redegørelse, som jeg ikke skal gå i detaljer med.

Jeg vil ganske specielt tilslutte mig grundbetragtningen vedrørende udviklingen i de europæiske institutioner. Det er ikke, det har ministeren ret i, institutionelle ændringer, det drejer sig om. Man kan ikke løse det europæiske samarbejds problemer ved at diskutere store, nye tiltag med ændringer af institutionerne og deres indbyrdes samspil. Hvis den politiske vilje er der, hvis behovet er der, så er de nuværende institutioner fortræffeligt egnede til at løse fælleseuropæiske problemer. Det kan gøres inden for rammerne af det, vi kender. Når det ikke bliver gjort, så er det ikke, fordi institutionerne står i vejen for det. Så er det, fordi der i en lang række sager er konkrete interesse modsætninger imellem medlemslandene, som det er besværligt – umådeligt besværligt til tider – at overvinde og finde fælles løsninger på.

Ikke alene er det temmelig nytteløst at tro, at man kan klare de europæiske problemer ved ændring af institutionerne. Det forholder sig efter vort skøn også sådan, at den megen tale om at klare problemerne ad den vej er direkte skadelig, fordi det tager opmærksomheden væk fra det egentlige, som er arbejdet med de konkrete samarbejdsområder.

Skulle jeg kritisere ministerens oplæg her på et punkt, så skulle det være, at de reelle problemer – modsætningsforhold inden for landbrugspolitikken, inden for industripolitikken, vedrørende industriprotektionismen og visse andre sager, energipolitikken kunne også nævnes – måske er behandlet lidt vel optimistisk. Jeg synes, at en betydelig skarpe-

re beskrivelse af de reelle modsætninger kunne være på sin plads i den situation, vi er i.

Det er vores opfattelse, at EF skal stå åbent for nye medlemsstater, som ønsker medlemskab, og som opfylder betingelserne. Vi er tilhængere af, at Fællesskaberne kan udvides med de nye ansøgerlande, Spanien og Portugal. Vi var i det radikale venstre betænkelige ved, modstandere af, at Spanien blev medlem af NATO. Vi fandt, at det var et forkert sted at begynde, at det vigtigste er at få Spanien inddraget i det almindelige, civile, økonomiske europæiske samarbejde. De betænkeligheder, vi havde på det militære område, har vi til gengæld ikke, når det drejer sig om udvidelse med Spanien i det europæiske økonomiske samarbejde. Noget tilsvarende gælder Portugal.

Hr. Holger K. Nielsen rejste diskussion om integrationen og udviklingen siden folkeafstemningen for knap 10 år siden. Integrationen har jo udviklet sig noget forskelligt fra, hvad både tilhængere og modstandere egentlig sagde dengang. Jeg vil godt pege på et par træk i udviklingen, som jeg synes er karakteristiske for, hvad der er sket. For det første synes jeg, hr. Erhard Jakobsen har meget ret i at påpege, at hvor det drejer sig om EFs budget, hvad EF direkte råder over og påvirker med økonomisk ved egne midler, har det oprigtigt talt ikke udviklet sig særlig glørværdigt. Det er ikke her, der har fundet nogen vækst sted. Der er ikke en kraftig integrationsfaktor via EFs eget budget. Jeg vil gerne føje til – men dér er jeg nok ikke helt enig med hr. Erhard Jakobsen – at jeg tror heller ikke, det er den vej, man skal gå. Jeg tror ikke på, at man via en oprustning eller forøgelse af EFs budget og de fælles tiltag kan gøre særlig meget godt.

Dernæst vil jeg sige, at integrationen faktisk har lidt svære tilbageslag i de 10 år, der er gået. I stedet for – som jo faktisk tilhængerne sagde, og som jeg er sikker på hr. Holger K. Nielsen sagde dengang, hvis han husker og tænker rigtigt efter – at komme i den situation, at når vi først var inde, ja, så ville integrationsmøllen male uafvendeligt, og det lille Danmark ville blive mere og mere kværnet ind i et integreret europæisk samarbejde, så er det overstatslige element i EF-samarbejdet blevet svagere i det 10-år, der er gået. Til gengæld må man sige, at det politiske samarbejde inden for EPS har udviklet sig stærke-